



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 368/2022-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou IURISTICO s. r. o., Cimborkova 13, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Radoslav Rigo, LL.M., proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 28 P 184/2020 takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci**

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. júna 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 P 184/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie 3 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že na okresnom súde je od 13. júla 2020 vedené súdne konanie pod sp. zn. 28 P 184/2020 o úprave styku rodičov s maloletými deťmi [REDAKOVANÉ] v ktorom má sťažovateľka – matka maloletých procesné postavenie odporkyne. V súvislosti s napadnutým konaním bolo vydaných viacero rozhodnutí vo forme neodkladného opatrenia, pričom jedným z nich, č. k. 28 P 184/2020 z 28. septembra 2020, bola maloletá [REDAKOVANÉ] zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a maloletá [REDAKOVANÉ] bola zverená do výlučnej osobnej starostlivosti navrhovateľa. Tento stav odlúčenia sestier pretrváva doteraz.

3. Sťažovateľka uvádza, že vo veci samej bolo nariadených sedem pojednávaní, z ktorých sa však uskutočnili len tri, pričom:

- pojednávanie uskutočnené 22. februára 2021 sa odročilo na účel vykonania znaleckého dokazovania,
- pojednávanie nariadené na 20. september 2021 bolo na žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľa z dôvodu jej kolízie pojednávaní odročené,
- pojednávanie nariadené na 25. október 2021 sa uskutočnilo,
- pojednávanie nariadené na 16. február 2022 bolo odročené taktiež na žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľa, ktorú odôvodnila nezachovaním päťdňovej lehoty na prípravu na pojednávanie,
- na ďalšiu žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľa bolo odročené pojednávanie nariadené na 23. marec 2022, a to z dôvodu karantény navrhovateľa v dôsledku šírenia nákazy ochorenia COVID-19 a zároveň z dôvodu výskytu príznakov tohto ochorenia u právnej zástupkyne navrhovateľa,
- pojednávanie nariadené na 28. marec 2022 bolo na žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľa z dôvodu karantény navrhovateľa s dcérou pozitívne testovanou na ochorenie COVID-19, výskytu príznakov tohto ochorenia u navrhovateľa a PN právnej zástupkyne navrhovateľa odročené,
- pojednávanie nariadené na 20. apríl 2022 sa uskutočnilo, pričom navrhovateľ vzniesol voči zákonnej sudkyni námietku zaujatosti.

## **II.**

### **Argumentácia sťažovateľky**

4. Sťažovateľka uvádza, že predmetom napadnutého konania je úprava styku rodičov s maloletými dcérami, ide teda o bežnú prax všeobecných súdov a nemožno hovoriť o právnej alebo faktickej zložitosti veci, ktorá by odôvodňovala neprimeranú dĺžku konania.

5. Sťažovateľka považuje konanie okresného súdu za neefektívne, keďže všetky žiadosti o odročenie pojednávania podané právnu zástupkyňou navrhovateľa boli podľa jej názoru neopodstatnené, resp. nepodložené. Okresný súd každej takejto žiadosti vyhovel, aj v dôsledku čoho sa za viac ako rok a pol od začatia konania uskutočnilo len jedno pojednávanie vo veci samej a konanie samotné prebieha takmer 2 roky.

6. O účelovom vytváraní prieťahov v konaní svedčí podľa sťažovateľky aj navrhovateľom podaná námietka zaujatosti na pojednávaní uskutočnenom 20. apríla 2022, ktorú navrhovateľ písomne doplnil podaním z 22. apríla 2022 a ktorej dôvody sú podľa názoru sťažovateľky založené výlučne na okolnostiach spočívajúcich v postupe sudcu v konaní prejednávanej veci.

7. Prieťahy vzniknuté v napadnutom konaní je podľa názoru sťažovateľky potrebné pripísať na vrub vo veci konajúcemu okresnému súdu, v postupe ktorého dominuje predovšetkým nesústreďený

postup. Napriek tomu, že plynulému postupu nebránila žiadna zákonná prekážka, konanie vyžadujúce si osobitnú starostlivosť a výnimočnú rýchlosť trvá už takmer dva roky.

8. Sťažovateľka, poukazujúc na dĺžku napadnutého konania, jeho predmet a význam, zastáva názor, že v jeho doterajšom priebehu došlo k zbytočným priet'ahom, ktoré boli spôsobené nesústreďenou a neefektívnou činnosťou súdu.

### **III.**

#### **Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti**

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

10. Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (napr. II. ÚS 93/03, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08, I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015).

11. Ústavný súd konštatuje, že predmetom napadnutého konania je úprava styku rodičov s maloletými deťmi. Okresný súd postupoval v napadnutom konaní plynule, až v období po vypracovaní znaleckého posudku došlo opätovne k odročeniu nariadeného pojednávania, čo viedlo k stagnácii v procesnom postupe súdu. Konanie v právnej veci sťažovateľky nie je ku dňu predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti právoplatne skončené.

12. Význam samotného konania a jeho výsledok je nepochybne pre sťažovateľku dôležitý a ústavný súd v žiadnom prípade nemá v úmysle tento význam zľahčovať. Vo vzťahu k postupu okresného súdu, ktorý označila sťažovateľka ako porušovateľa, vnímajúc povahu a dĺžku samotného napadnutého konania, ktorú ústavný súd môže posudzovať v súvislosti so sťažovateľkou označeným základným právom podľa ústavy a právom podľa dohovoru a ktorá v okolnostiach tohto prípadu predstavuje (ku dňu rozhodovania ústavného súdu) dva roky, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto posudzovaného obdobia (ktorá sa predĺžila v dôsledku opakovaného odročenia nariadeného súdneho pojednávania) nie je neúnosná.

13. V tejto súvislosti ústavný súd podotýka, že z jeho judikatúry vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 375/08).

14. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje aj na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 340/2013, III. ÚS 566/2014, IV. ÚS 201/2018, I. ÚS 115/2019, II. ÚS 234/2019).

15. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). K takémuto záveru dospel ústavný súd aj pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej s'ťažnosti.

16. Na základe uvedeného ústavný súd aj preto nevyhodnotil doterajšiu dĺžku rozhodovania okresného súdu v napadnutom konaní do podania tejto ústavnej s'ťažnosti (1. júna 2022, pozn.) za nezlučiteľnú so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní ústavnej s'ťažnosti a postupu okresného súdu v napadnutom konaní dospel k záveru, že tento postup síce nebol optimálny, avšak nesignalizuje nečinnosť či neefektívnu činnosť v ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí ústavnej s'ťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie s'ťažovateľkou označených práv. Ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľky preto pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

17. Na záver však ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že nečinnosť, resp. neefektívna činnosť okresného súdu bude pokračovať, s'ťažovateľka sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou s'ťažnosťou.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 12. júla 2022**

**Jana Laššáková**  
**predsedníčka senátu**